

بر سفرهای تفریحی و کار بیشتر، انرژی بیشتری برای دسترسی به کالاها و خدمات مصرف می کنند. اگر آنها بخواهند به ۱۶ هدف دیگر توسعه پایدار دست یابند، در آمدها و سطح زندگی خود را افزایش دهند، ساکنان کشورهای توسعه یافته در حال توسعه نیز باید انرژی بیشتری جهت، وقت و هزینه اقتصادی، هزینه یا جنب و جوی بیشتری بپردازند. انرژی هر دو بوده است. روند توسعه اقتصادی و اجتماعی در کشورهای توسعه یافته بود. همکاری های اقتصادی طی قرن های ۱۹ و ۲۰ میلادی بسیار سودمند بود. اما همکاری های اقتصادی غیر عضو سازمان توسعه و همکاری های اقتصادی (اوپا، سی دی) سه برابر کشورهای غیر عضو این سازمان است. سرانه مصرف در اتحادیه اروپا یک سوم بیشتر از چین و پنج برابر هند و حدود ۹ برابر آفریقا است. به همین ترتیب، سرانه مصرف در ایالات متحده آمریکا سه برابر چین، ۱۱ برابر هند و ۱۹ برابر آفریقا است. بعضی از تفاوت ها را می توان به موقعیت جغرافیایی کشورها و مناطق نسبت داد. مصرف انرژی در کشورهای با عرض جغرافیایی بالا که به گرمایش بیشتری نیاز دارند، بیشتر است؛ اما بخش بزرگی از این شکاف، به تفاوت در مباحث مرتبط با آسایش و مقدار مصرف مربوط می شود. ساکنان اقتصادهای پیشرفته جهان از خدمات گرمایش و سرمایش و روشنایی بیشتری بهره می برند و افزون

توزیع انرژی

تفاوت در دسترسی به انرژی و مصرف انرژی بین کشورهای پیشرفته و کشورهای در حال توسعه همچنان بسیار فاحش است. بر اساس داده های گزارش بررسی آماری سالانه شرکت بریتیش پترولیوم (بی پی) در سال ۲۰۱۹ میلادی، سرانه مصرف انرژی در کشورهای عضو سازمان توسعه و همکاری های اقتصادی (اوپا، سی دی) سه برابر کشورهای غیر عضو این سازمان است. سرانه مصرف در اتحادیه اروپا یک سوم بیشتر از چین و پنج برابر هند و حدود ۹ برابر آفریقا است. به همین ترتیب، سرانه مصرف در ایالات متحده آمریکا سه برابر چین، ۱۱ برابر هند و ۱۹ برابر آفریقا است. بعضی از تفاوت ها را می توان به موقعیت جغرافیایی کشورها و مناطق نسبت داد. مصرف انرژی در کشورهای با عرض جغرافیایی بالا که به گرمایش بیشتری نیاز دارند، بیشتر است؛ اما بخش بزرگی از این شکاف، به تفاوت در مباحث مرتبط با آسایش و مقدار مصرف مربوط می شود. ساکنان اقتصادهای پیشرفته جهان از خدمات گرمایش و سرمایش و روشنایی بیشتری بهره می برند و افزون

بخش بزرگ تقاضای برآورده نشده برای انرژی در کشورهای در حال توسعه، جانشینی بزرگ، بیش از نولان های مهراب و جلوگیری از انتشار دی اکسید کربن است. منابع انرژی های پاک و تجدیدپذیر (منابع انرژی بدون انتشار گازهای گلخانه ای) باید پیش از این افزایش یابد تا بتواند جایگزین سوخت های فسیلی موجود شود. افزایش تقاضای انرژی ناشی از فرایند توسعه را تأمین افزون بر این، جمعیت کشورهای در حال توسعه هنوز سرعته در حال افزایش است و پیش بینی می شود که در سه دهه آینده این روند افزایشی ادامه داشته باشد. و این روزه مصرف انرژی را بیش از پیش نیز افزایش خواهد داد. جمعیت کشورهای با شرایط در آمدی متوسط و کم از سال ۱۹۹۰ میلادی تاکنون دو میلیارد و ۲۰۰ میلیون تن افزایش یافته است و پیش بینی می شود تا سال ۲۰۵۰ میلادی، این رقم با افزایش یک میلیارد و ۹۰۰ میلیون نفری دیگر رو به رو باشد. در سال ۲۰۱۹ میلادی، منابع انرژی با مقدار انتشار صفر گازهای گلخانه ای تنها یک ششم نیاز مصرف انرژی جهان را تأمین کردند و بقیه آن با سوخت های فسیلی برآورده شد که سرانجام برای دستیابی به هدف صفر شدن انتشار گازهای گلخانه ای، بیشتر این منابع سرانجام باید جایگزین شوند.

نیازهای برآورده نشده

محدودیت های دی اکسید کربن انتشار و توسعه اقتصادی

چالش های اقلیمی

در آستانه برگزاری بیست و ششمین کنفرانس آب وهوا بین سازمان ملل متحد در ماه نوامبر سال جاری میلادی، سیاستگذاران برجسته آمریکای شمالی و اروپای غربی، بر لزوم تنظیم راهبردی بلندپروازانه برای رسیدن به صفر کردن انتشار گازهای گلخانه ای تا سال ۲۰۵۰ میلادی تأکید دارند. اولویت زبانی در کاهش انتشار گازهای گلخانه ای بیشتر می تواند به منزله فراتر رفتن برای ترجیح دادن تغییرات اقلیمی به دیگر اهداف توسعه تلقی شود و تا زمان حل معضل تغییرات اقلیمی، راجع های دیگر مشکلات را به تعویق بیندازد. در واقع، این موضوع برای بسیاری از سیاستگذاران در حال توسعه که باید روی اهداف دیگر تمرکز کنند، روشی خودخواهانه، ناعادلانه و از نظر سیاسی غیر عملی به نظر می آید. اگر فرار است از کنفرانس در تعیین اهداف بلندپروازانه و معتر به برای کاهش انتشار گازهای گلخانه ای سؤونی شود، باید نشان دهد که چگونه می توان آنها را دیگر اهداف توسعه اقتصادی، سیاسی و اجتماعی در کنار هم راهی کرد. کاهش انتشار دی اکسید کربن باید با کاهش مصرف انرژی در کشورهای با درآمد متوسط و کم همراه باشد و رشد اجتماعی و اقتصادی آنها را تقویت کند. به این سبب جایگزین این اهداف شود.

مجموعه روز چهارشنبه ۱۳ شهریور

سیاستگذاران در آمریکا، شمالی و اروپای غربی به بحث سیاست انرژی بیشتر و به طور تخصصی از دو چرخه تغییرات آب وهوا می نگرند و این مسئله در اولویت نخست قرار می گیرد. اما برای همسایان آنها در کشورهای در حال توسعه که بحث انرژی هنوز بر انسان دیدهای دلبره، آبرو و کران به شمار می آید و بحث فشار دیگر مشکلات اجتماعی هستند، تنها یکی از اهداف فوری متعدد به شمار می رود. اقدام برای مبارزه با تغییرات اقلیمی، یکی از ۱۷ هدف توسعه پایدار در سطح بالا محسوب می شود که اعضای سازمان ملل متحد در سال ۲۰۱۵ با تعیین موعدای سال ۲۰۳۰ میلادی بر سر آن توافق کردند. مولود دیگر شامل کاهش فقر، بهبود کیفیت بهداشتی و تقویت دسترسی به انرژی پاک، دسترسی به آب آشامیدنی سالم و اصول بهداشتی و رفاهی است. انتشار گازهای گلخانه ای ناشی از سوخت های فسیلی است که در اقتصادهای پیشرفته متغلبه با مصرف انرژی از منظر تقدم اقلیمی، نسبت به دیگر اهداف اولویت دارد. اما همسایان آنها در کشورهای در حال توسعه در این باره باید رویکردی متمایل از گذشته باشند.

تقدم اقلیمی نیازمندی فوری برای گفتن «نویس فاسی» تا از تبدیل فرهنگی است. در فرهنگ لغت، همه کلمه های که با حرف A انگلیسی آغاز می شوند بیش از کل برده های آغاز شده با حرف B قرار می گیرند. برای بسیاری از سیاستگذاران غربی، کاهش انتشار گاز دی اکسید کربن (CO2) بر دیگر جنبه های سیاست انرژی در اولویت است. اما اولویت بندی سیاستگذاران در کشورهای در حال توسعه شرایط پیچیدهتری دارد.

